

Позив премијеру Албаније да дође у Београд био је резултат искрене жеље власти у Србији да се после 67 година релаксирају односи између два велика балканска народа. Да ли је Еди Рама имао исте мотиве када је прихватио позив?

Ово питање се само намеће после вести да је Рамин кабинет, супротно доброј дипломатској пракси, тражио да му се уруче кључеви Београда и организује скуп у Прешеву.

Испада да су браћа Еди и Олси Рама Београду упутила два „дрона“: један на фудбалској утакмици којим је наводно управљао Олси, а други, дипломатски, из кабинета Едија Рама. Дронови су показали да ће први корак ка помирењу Срба и Албанаца ићи много теже од очекивања званичног Брисела, Београда и свих који ту посету сматрају важном у нормализацији односа на Балкану.

То што је домаћину, уместо учтиво срочених жеља важног госта, упућен готов план посете са захтевом за кључеве Београда, код многих је побудило сумње. Да ли је реч о намерној провокацији смишљеној са истим циљем као и „дрон“ са заставом на фудбалској утакмици?

Или је циљ био да се изнервира званични Београд? Да ли се рачунало да Срби неће моћи да отрпе такав изазов? Или је идеја била да Београд одустане од „историјске посете“?

„Дрон” на утакмици требало је да изазове жестоку реакцију после које би се свету послала слика крвавих глава албанских играча, а Србија приказала као дивљачка држава која туче чак и недужне фудбалере.

Можда је дипломатски „дрон” требало да изазове званични Београд да откаже посету Раме?

Лако је замислити реакције Запада, ионако кивног због Путинове посете и војне параде. Многи би лако поверовали у оптужбе о „лажном европском путу Србије која, ето, неће ни да покуша да се помири са својим суседима”.

Стална понављања албанских званичника да је Србија „расистичка и шовинистичка земља” без сумње би добила потврду у очима оних који су зажмурили на тврдње албанских званичника да је застава „велике Албаније” њихов национални симбол.

Неки су од помисли на „велику Србију” падали малтене у несвест, а данас преко „велике Албаније” прелазе ћутке, као да та држава није постојала под патронатом италијанских фашиста у Другом светском рату.

Зато је поступак званичног Београда да не откаже већ само одложи посету Раме једнако важан као и поступак репрезентативаца Србије који су заштитили албанске фудбалере на стадиону Партизана. И једни и други спречили су да се у свет пошаље лоша слика о Србима.

Али како себи да објаснимо поступак званичне Тиране? Можда би могло да се размисли и о томе да ли албанско руководство у овој ситуацији игра улогу „дрона”. И ако је тако, ко даљински руководи њиме – и из које ВИП ложе.

(Политика)